

Könlüm şeir istəyir

“Al qanıyla tarix yazan oğullar,
Heykəl qoyub qeyrətinə bu xalqın”

Vətən

Vətəndə qürbətə heç düşünmədim,
Qürbətə düşdüyüm an "Vətən!", - dedi.
Qəlbim an kimi elə sızladı,
Bağrımın başında şan "Vətən!", - dedi.

Allahı, vallahı söz olan dilim,
Yurdun hər sözünə göz olan dilim,
Ağrımın içində köz olan dilim,
Axşam harayladı, dan "Vətən!", - dedi.

Nədir bu sözdəki ilahi qüdrət?
Dizlərə taqətdi, qollara qüvvət.
Elə ki, birləşdi həsrətlə qüdrət,
Ürək parçalandı, can "Vətən!", - dedi.

Azərbaycan torpağıyam

Bu dağ mənim öz dağımdı,
Mən bu dağın bulağıyam.
Çəmənində közə dönmüş,
Şölələnmiş çırağıyam.

Bu dağ mənim öz daşımıdı,
Öz tarixim, öz yaşımıdı,
Qaya məğrur qardaşımdı,
Onun səsi-sorağıyam.

Bu yol mənim öz yolumdı,
O tay, bu tay, sağ-solumdı.
Xəzər sinəm, Kür qolumdu,
Xan Arazın fərağıyam.

Seçməliyəm tükəndən tükü,
Ağırdı çiyimin yükü.
Köküm Dədə Qorqud kökü
Qaracaoğlan budağıyam.

Deməsinlər gəldi-gedər,
Keçirmərəm ömrü hədər,
Öləndə də qəbrim qəder
Azərbaycan torpağıyam!

Vətən yaxşıdı

Xəstə göndərməyin qürbət ellərə,
Xəstəni əcəl yox, qürbət öldürür.
Vətənlə qürbət arasındakı
Ayrılıq öldürür, qürbət öldürür.

Öz kökü üstündə qalxan, ucalan,
Öz kökü üstündə bitən yaxşıdı.
Elə gəzməyə də Vətən yaxşıdı,
Elə ölməyə də Vətən yaxşıdı.

Bu xalqın

Oymaq-oymaq eli gəzdim, dolandım,
Fikir verdim hikmətinə bu xalqın.
Yatardımı əl qələmə, dil sözə,
Vurulmasam söhbətinə bu xalqın.

Oylağımdı qarlı dağlar, binələr,
Sərvətimdi söhbət dolu sinələr.
Eşqi dastan, özü nağıl nənələr
Nur yağdırıb ismətinə bu xalqın.

Gərək hər gün əzizləmə, qoruna,
Baş əyəsən ocağına, qoruna.
Qurban olum babaların goruna
Naxış vurub şöhrətinə bu xalqın.

Sevdiyinə əyri baxmaz dünyada,
Verdiyini başa qaxmaz dünyada.
Otum bitib, suyum axmaz dünyada,
Düçar olsam nifrətinə bu xalqın.

Dədələşib Salur Qazan oğullar,
Tüp dağından, Halay pozan oğullar.
Al qanıyla tarix yazan oğullar,
Heykəl qoyub qeyrətinə bu xalqın.

*Təbiətin bir görüntüsünün
sözlə təsviri də ecəzkarı - təs-
vir olunanı təsəvvür edirsən, bu
dərək düşüncələrə hopur, könül-
ləri gözəlliklə sillələyir. Təbiətə
onda daha böyük heyranlıqla
vurulursan.*

*Xalq şairi Zəlimxan Yaqubun
yaradıcılığını həm də bu amil
şərtləndirir; şairin şeirlə təq-
dim edilən Vətən sevgisi poetik
obrazdır və bu obrazın düşün-
cələriylə sənin düşüncələrin
bir-birini tamamlayır...*

"Azərbaycan Ordusu"

Zirvə qardı, yüksəklərdə qara bax,
Göl güzgüdü, saçlarını dara, bax.
"Nərmənazik bayatı"lı Qarabağ,
Bir misaldı cənnətinə bu xalqın.

Tavar sazı gəl bağrına yaxşı bas,
O tellərdə həm duyğun var, həm də yas.
Ya "Cəngi"yə, ya "Misri"yə qulaq as,
Könül bağla cənnətinə bu xalqın.

Yaxşını da, yamanı da tez görür,
Gördüyünü düz tanıyır, düz görür.
Ağıl kəsir, könül duyur, göz görür,
Sözmü çatar hikmətinə bu xalqın.

Ağrımayan ürək ola, baş ola,
Can sirdaşım torpaq ola, daş ola.
Arzuların sayı qədər yaş ola,
Ömür verəm xidmətinə bu xalqın!

Əyilməz

Öz eşqi var hər ucalan zirvənin,
Dağa tərpe deyilməz ki, deyilməz.
Şimşəklərin pəncəsində didilməz,
Şel ağzında yeyilməz ki, yeyilməz.

Diri var ki, tez bükəsən ağılara,
Ölü var ki, dayaq olub sağlara.
Qarğaları qaldırasan dağlara,
Qartal kimi öyülməz ki, öyülməz.

Hər ucalıq bir alçağa dərd olar,
Üzdə gülər, ürəyində pərt olar.
Ömrü boyu mətin olar, mərd olar,
Sərt qayalar əyilməz ki, əyilməz.

Getmərim

Su içmişəm bulağından dağların,
Bulaq olub süzülməmiş getmərim.
Yazın xeyli həsrətini çəkmişəm,
İntizardan üzülməmiş getmərim.

Gözüm qalib naxışında, zehnimdə,
Dayanmışam küləyində, mehində.
Qoy islanım yağışında, şəhində,
Dolusunda əzilməmiş getmərim.

Vurulmuşam şimşəklərin oynuna,
Sığınmışam çəmənlərin qoyununa.
Misralarım çiçəklərin boynuna
Muncuq kimi düzülməmiş getmərim.

Aran anam, yaylaq bacım, dağ atam,
Gərək hər gün şirə çəkəm, tağ atam.
Şeirəm olub düzə ləzzət, dağa tam,
Bu yerlərə yazılmamış getmərim.

Təbiətin muğamətə

Dağlara qoşulub dağlar oxuyur,
Daşlara qoşulub daşlar oxuyur,
Ariyla qol-boyun çiçək oxuyur,
Buludla baş-başa şimşək oxuyur.
Gövdələr oxuyur budaq dilində,
Dalğalar zəngülə, tərələr ninni,
Çeşmələr xanəndə, çaylar müğənni,
Bulaqlar oxuyur "Segah" dilində,
Təbiət oxuyur Allah dilində.
Düz-dünya dil açıb, yer-göy oxuyur,
Mənim ürəyimdə coşan, çağlayan,
Görünən yerlərin rəngi, cilvəsi,
Görünməz göylərin yeddi qatıdı.
Bu da təbiətin səs xəzinəsi,
Bu da təbiətin muğamətədi.

Xoşbəxtəm

Bu gecə dünyanın ən xoşbəxtiyəm,
Bulaq bir yanımda, çay bir yanımda.
Təbiət nazımla oynayır mənim,
Ulduz bir yanımda, Ay bir yanımda.

Həyat hər insana bir həvəs verir,
Od ürək, od baxış, od nəfəs verir.
Dinirəm, səsimə çöllər səs verir,
Sükut bir yanımda, hay bir yanımda.

Dağlar nə möhtəşəm, nə vüqarlıdır,
Zəlimxan, kainat necə varlıdır.
Ətək çiçəklidir, zirvə qarlıdır,
Qış bir yanımda, yay bir yanımda.

Təbiətin ovsununa
düşəndə

Nifrət olmur, qəzəb olmur, kin olmur,
Təbiətin ovsununa düşəndə.
İnsaf, iman ürəklərdən gen olmur,
Təbiətin ovsununa düşəndə.

Çəmən sənin, çiçək sənin, quş sənin,
Yaddaş sənin, həvəs sənin, huş sənin,
Yaz sənindi, yay sənindi, qış sənin,
Təbiətin ovsununa düşəndə.

Yada düşməz ağrı-azar söhbəti,
Dedi-qodu, dükən-bazar söhbəti.
İlham gələr, qələm yazar söhbəti,
Təbiətin ovsununa düşəndə.

Lilpaq adlı dolça yaşıl, cam yaşıl,
Dəyə yaşıl, daxma yaşıl, dam yaşıl,
Duyğuların dönüb olur yamyaşıl,
Təbiətin ovsununa düşəndə.

Ariya bax, bal süzür, şan yaradır,
Cana məlhəm, gözə dərman yaradır.
Hər mənərə bir Zəlimxan yaradır,
Təbiətin ovsununa düşəndə.